

[Ninn-Hansen.]

Arbejdsministeren har forsømt sin opgave ved ikke at sørge for, at arbejderne kom til at forhandle på ny. Det er én ting. Han mener, han kan klare partier, som han har truffet aftaler med, bare ved at sige, at ATP-forslaget kommer her i folketinget. Nej tak. Sådan leger vi ikke. Vi vil gerne kende indholdet af denne sag under denne forhandling.

Så siger arbejdsministeren, at jeg har ganske uret i, at man kan drage videregående konsekvenser af dette. Det er vi nu mere end én om at bestemme, hr. arbejdsminister! En sådan vitalene-vide-politik fører i hvert fald ikke til, at en mindretalsregering kan få tilslutning fra anden side. Hvad mener arbejdsministeren med dette? Det, jeg har sagt, er, at når man ønsker at ophøje dette mæglingforslag til lov på baggrund af og med en argumentation, der går ud på, at vi ellers vil komme i en vanskelig stilling her i landet, så må man selvfølgelig følge de samme synspunkter, når det drejer sig om de efterfølgende overenskomster.

Hr. Auken mente, jeg godt kunne klare mig uden øl et par dage – måske kan jeg klare mig lidt bedre, end nogle andre kan, det ved jeg ikke rigtig, men det vil jeg tro – men det er et eksporttab. Det kan hr. Auken så være ligeglad med og arbejdsministeren også. Det er jeg ikke.

Så tager vi de andre områder: landbruget og skibsfarten. Den samme regering, der har sagt: vi må ophøje mæglingforslaget til lov og gøre det uden at hidkalde parterne til nye forhandlinger, fordi vi ellers kommer i en situation, hvor det er ubehageligt for befolkningen, hvor man kan ødelægge noget samfundsmæssigt, vil den ikke, hvis landbruget bliver udsat for en konfliktsituation, være indstillet på at standse denne? Selvfølgelig vil den det. Og så kan arbejdsministeren sige, hvad han vil. Han skulle hellere have tiet stille.

Og når det gælder skibsfarten. Er der nogen, der kan tænke sig, at skibsfarten igennem længere tid kan holdes udenfor, at man kan sætte vigtige færgeforbindelser i stå? Selvfølgelig kan man ikke det. Derfor er det godt, hr. finansminister, at vi har tjenestemænd her i landet, for der findes måder, man kan klare det på. Men der findes også opgaver for dette ting, og når man gør det den ene gang, må man selvfølgelig også tage konsekvensen næste gang.

Lindinger (CD):

I modsætning til hr. Ninn-Hansen vil jeg i hvert fald ikke bede arbejdsministeren om at tie stille. Hver gang han åbner munden, så lytter jeg meget intenst, og der kommer altid noget interessant. Vi må da også alle erkende, at han er i besiddelse af et elegant vid, som også giver sig til kende på den måde, at han undgår ordvalg, som måske kunne få formanden til at gride ind.

I den forbindelse vil jeg såmænd ikke sige andet, end at når vi nu går til behandlingen i udvalget, vil jeg uden at overskride grænserne for, også hvad formanden ville have kunnet finde passende, være lidt mere bestemt – og det ved jeg der også er andre, der vil være – end jeg har været i min ordførertale fra denne talerstol. Der er nogle af de ting, vi vil snakke lidt mere om.

Ole Henriksen (SF):

Vi har fra SFs side her i anden runde kun nogle korte bemærkninger. Det er bl. a. til hr. Auken, som jo gør et stort nummer ud af, at man fra SFs side går imod et flertal af de afgivne stemmer inden for LO-området. Det må hr. Auken tage til efterretning. SF har for et halvt år siden, da augustforliget blev til, netop vendt sig imod den del af augustforliget, som man nu påtvang arbejdsmarkedets parter at forhandle under. Da vendte vi os imod det, og vi har hele tiden fastholdt, at vi var modstandere af dette løndiktat til arbejdsmarkedets parter. SF ændrer ikke politisk standpunkt nu, hvor vi har fået den del af augustforliget tilbage her i folketinget til endelig ophøjelse til lov; SF mener stadig, det er uheldigt. Jeg tror også, at de, der har stemt ja ude omkring i LO-området, forstår den politiske sammenhæng mellem de ting, der foregår her i folketinget, og den tvang, de har været udsat for i forbindelse med den afstemning, der har fundet sted.

Det gælder også Thomas Nielsen, som man også tager til indtægt for at have henvendt sig her i folketinget for at bede om at få ophøjet mæglingforslaget til lov. Jeg tror såmænd ikke, at Thomas Nielsen, når man kender de udtalelser, han er kommet med i den forløbne tid omkring augustforliget, kommer med nogen stor glæde og beder om at få ophøjet det augustforlig til lov, som han selv har talt så kraftigt imod.